I detta nummer:

- *Ansvarsärenden*

Ansvarsärenden

Uppmärksammade inte kraftig försening av remissvar för hjärtpatient

Vidtog sedan inga särskilda åtgärder för att påskynda hanteringen

Distriktsläkaren uppmärksammade inte förseningen av remissvaret och vidtog sedan hon tagit del av det inte heller några särskilda åtgärder för att påskynda hanteringen av sin hjärtpatient. Hon får en erinran. (HSAN 155/05)

Den 69-åriga kvinnan, undersöktes på medicinkliniken i juli 2002 med arbets-EKG, som visdade tecken på kranskärlssjukdom. Under provet upplevde hon smärta i bröstryggraden. Hon ordinerades Tenormin, Nitroglycerin och Trombyl och fick rådet att uppsöka vårdcentralen på hemorten.

I mitten av december sökte hon vårdcentralen för smärtor i nackregionen med utstrålning i armarna. Hon undersöktes av distriktsläkaren, som beställde röntgenundersökning av halsryggraden. Undersökningen utföll normalt.

Bypassopererades

Distriktsläkaren beställde även undersökning med ekokardiografi, som utfördes den 16 januari 2003, och arbets-EKG, som utfördes den 1 april. Under den senare undersökningen fick patienten smärtor i ryggraden och visade en avvikande EKG-reaktion. Detta ledde till rekommendation av undersökning med myokardskintigrafi.

Den 26 juni 2003 sökte patienten på vårdcentralen och träffade en annan läkare. Denne förnyade recept och rådde henne att kontakta distriktsläkaren. Den 23 oktober förlängde distriktsläkaren vissa recept åt patienten samt utfärdade remiss för myokardskintigrafi.

I februari 2004 försämrades patientens tillstånd akut. Hon sökte på ett universitetssjukhus och lades in för vård av hjärtinfarkt. Kranskärlsröntgen visade utbredd kranskärlssjukdom, varför en bypassoperation gjordes.

Patienten anmälde distriktsläkaren för att ha fördröjt utredningen av hennes sjukdom med minst sju månader. Ansvarsnämnden läste patientens journaler och hämtade in yttrande av distriktsläkaren. Nämnden begärde från vårdcentralen in uppgift om när svaret på arbets-EKG-undersökningen kom in dit. Verksamhetschefen uppgav att utlåtandet inte hade kunnat återfinnas och att distriktsläkaren inte hade något minne av vad som kunde ha hänt med svaret.

Distriktsläkaren uppgav att den 8 juli 2002 kom en journalkopia från medicinkliniken. Patienten hade den 1 juli ett planerat återbesök där för arbets-EKG.

Enligt journalkopian hade patienten inte någon bröstsmärta eller signifikant arytmi under eller efter provet men angav smärta runt bröstkotorna vid maxbelastning. Hon kände igen denna smärta som ryggsmärta från tidigare. Svaret lydde EKG-mässigt ej signifikant för vidare koronarutredning.

Kopian skickades till henne för vidare koronarutredning och uppföljning av medicinering med uppmaning att vid ökade besvär ta ställning till ny utredning med i första hand nytt arbetsprov, berättade distriktsläkaren.

»Bidrog själv till fördröjningen«

Den 16 januari 2003 utfördes eko-doppler och den 1 april nytt arbetsprov. Dessa undersökningar visade misstanke om ischemi och myokardskint föreslogs.

Den 26 juni besökte patienten en annan läkare på vårdcentralen för receptförnyelse. Hon skulle på en två-veckorsresa och de kom överens om att hon sedan skulle kontakta distriktsläkaren för att diskutera om hon hade angina eller inte.

Patienten tog dock inte kontakt med henne förrän den 23 oktober 2003. Genom detta bidrog patienten själv till fördröjningen av vidare utredning, hävdade distriktsläkaren.

Ansvarsnämnden konstaterar att det gav journalen inte framgår att distriktsläkaren och patienten hade haft kontakt i april och under sommaren 2003.

Utredningen har inte kunnat klargöra när utlåtandet över arbets-EKG-provet kom in till vårdcentralen. Det fanns uppenbarligen tillgängligt på vårdcentralen den 23 oktober när patienten tog kontakt. Utredningen har dock inte kunnat klargöra hur lång tid dessförinnan det fanns tillgängligt.

Ytterligare försening

Det är, menar Ansvarsnämnden, anmärkningsvärt att distriktsläkaren i journalen inte dokumenterat att remissvaret från undersökningen i april kommit in först i anslutning till kontakten den 23 oktober som en förklaring till varför remiss inte tidigare hade utfärdats för den i svaret föreslagna åtgärden – myokardskintigrafiutredning.

Journalen visar att distriktsläkaren samma dag utfärdade remiss för utredningen. Det framgår emellertid också att remissen skickades först den 20 november. Varför remitteringen, som redan i oktober var mycket sen, tilläts bli ytterligare försenad framgår inte av utredningen. Ansvaret för uppföljningen av remissen till arbets-EKG-undersökningen har legat hos distriktsläkaren, som inte kan undgå kritik för sin bristfälliga handläggning av patientens besvär.

Distriktsläkaren uppmärksammade inte förseningen av remissvaret och vidtog, sedan hon tagit del av svaret, inte några särskilda åtgärder för att, påskynda hanteringen. Hon får en erinran. •